Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

2024. gada 13. novembrī *

Prasība sakarā ar bezdarbību – Valsts atbalsts – Kopējā zivsaimniecības politika – Finansējums par labu kuģu īpašniekiem, kas zvejo ar rāmja traļa kuģiem, izmantojot elektriskās strāvas impulsus – Sūdzība – Pieņemamība – Komisijas nostājas formulēšana – Nostājas skaidrība un galīgums – Komisijas kompetence – Pienākums rīkoties

Lietā T-141/23

Laurent Merlin, ar dzīvesvietu Ekianplāžā [*Équihen-Plage*] (Francija), un citi pielikumā [1] norādītie prasītāji, ko pārstāv *F.-C. Laprévote*, *F. de Bure* un *T. Otmani*, advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Stromsky*, *M. Abenhaïm* un *C. Perrin*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs S. Papasavs [*S. Papasavvas*], tiesneši A. Kornezovs [*A. Kornezov*] (referents), G. De Bāre [*G. De Baere*], D. Petrlīks [*D. Petrlík*] un S. Kingstone [*S. Kingston*],

sekretārs: L. Ramete [*L. Ramette*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

ņemot vērā 2024. gada 15. maijā tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 265. pantu, prasītāji *Laurent Merlin* un citas fiziskas un juridiskas personas, kuru vārdi norādīti pielikumā, lūdz Vispārējo tiesu konstatēt, ka Eiropas Komisija, izskatījusi to sūdzības par iespējami nelikumīgu valsts atbalstu, ko Nīderlandes

* Tiesvedības valoda – franču.

[1] Citu prasītāju vārdu saraksts ir pievienots vienīgi lietas dalībniekiem paziņotajā versijā.

Karaliste piešķīrusi kuģu īpašniekiem, kuri nodarbojas ar zveju ar rāmja traļa kuģiem, izmantojot elektriskās strāvas impulsus (turpmāk tekstā – "elektrozveja"), ir prettiesiski atturējusies pieņemt lēmumu atbilstoši Padomes Regulai (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāji ir 36 Francijas, Nīderlandes un Apvienotās Karalistes zvejnieki, kā arī Eiropas mazo zvejnieku asociācija *Low Impact Fishers of Europe (LIFE)*, kas nodarbojas ar zveju Lamanša un Ziemeļjūras ūdeņos.

3 2021. gada martā prasītāji, izmantojot Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Regulu 2015/1589 (OV 2004, L 140, 1. lpp.), IV pielikumā iekļauto veidlapu, iesniedza sūdzības Komisijai (turpmāk tekstā – "sūdzības").

4 Šajās sūdzībās prasītāji vispirms apgalvoja, ka Nīderlandes iestādes ir piešķīrušas zvejas atļaujas, pārkāpjot noteikumu, saskaņā ar kuru elektriskā zveja ir atļauta tikai maksimāli 5 % apmērā no katras dalībvalsts rāmja traļu flotes un kurš ir paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 850/98 (1998. gada 30. marts) par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai (OV 1998, L 125, 1. lpp.), kas aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1241 (2019. gada 20. jūnijs) par zvejas resursu saglabāšanu un jūras ekosistēmu aizsardzību ar tehniskiem pasākumiem un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 2019/2006, (EK) Nr. 1224/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013, (ES) 2016/1139, (ES) 2018/973, (ES) 2019/472 un (ES) 2019/1022 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 894/97, (EK) Nr. 850/98, (EK) Nr. 2549/2000, (EK) Nr. 254/2002, (EK) Nr. 812/2004 un (EK) Nr. 2187/2005 (OV 2019, L 198, 105. lpp.) (turpmāk tekstā – "5 % noteikums").

5 Pēc tam sūdzību daļā "Nelikumīgas un ar iekšējo tirgu nesaderīgas Eiropas subsīdijas" prasītāji paziņoja faktu, ka Nīderlandes Karaliste kopš 2007. gada bija piešķīrusi finansējumu Nīderlandes rāmja traļa kuģiem, ar kuriem tiek veikta elektrozveja, neievērojot it īpaši 5 % noteikumu un noteikumus, kas reglamentē Eiropas Zivsaimniecības fondu (EZF) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (EJZF). Tie uzskata, ka minētie traleri tādējādi nav varējuši saņemt šo finansējumu no EZF un EJZF, līdz ar to minētais finansējums esot jākvalificē kā nelikumīgs un ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.

6 Visbeidzot – sūdzību daļā "Ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts" prasītāji informēja par to, ka pastāv dažādi atbalsta pasākumi, kurus Nīderlandes Karaliste ir piešķīrusi Nīderlandes rāmja traļa kuģiem, ar ko tiek veikta elektrozveja, kuri lielā mērā pārsniedz piemērojamos *de minimis* sliekšņus un kuri līdz ar to ir kvalificējami kā valsts atbalsts.

7 Ar 2021. gada 16. aprīļa vēstuli Komisijas Konkurences ģenerāldirektorāts atbildēja prasītājiem, norādot, ka no sūdzībām izriet, ka finansējums, par ko tikusi sniegta informācija, attiecas vai nu uz EZF, vai nu uz EJZF, un ka tad, ja pasākums finansēts ar EZF vai EJZF, noteikumi, kas reglamentē šos fondus, prevalē pār valsts atbalsta noteikumiem. Šis ģenerāldirektorāts uzskata – tā kā minētajās sūdzībās tika izvirzīti jautājumi par noteikumiem, kas reglamentē kopējo zivsaimniecības politiku (KZP), to izskatīšana jāveic saskaņā ar KZP paredzētajām īpašajām

procedūrām, nevis ar valsts atbalsta noteikumiem. Šajā nolūkā Konkurences ģenerāldirektorāts ieteica prasītājiem iesniegt šīs sūdzības kompetentajam Komisijas dienestam, proti, Jūrlietu un zivsaimniecības ģenerāldirektorātam.

8 Ar 2021. gada 4. augusta vēstuli prasītāji būtībā apgalvoja, ka īpašie EZF un EJZF mehānismi neizslēdz nedz valsts atbalsta noteikumu piemērojamību, nedz arī iespēju iesniegt sūdzību saskaņā ar Regulu 2015/1589. Šajā ziņā tie atsaucās uz Padomes Regulas (EK) Nr. 1198/2006 (2006. gada 27. jūlijs) par EZF (OV 2006, L 223, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "EZF regula"), kas piemērojama 2007.–2013. gada plānošanas periodam, 7. panta 2. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par EJZF un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, EZF regulu un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV 2014, L 149, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "EJZF regula"), kas piemērojama 2014.–2020. gada plānošanas periodam, 8. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem, kā uzskata prasītāji, finansējums, kas piešķirts, pārkāpjot EZF regulu vai EJZF regulu, jāizvērtē atbilstoši valsts atbalsta noteikumiem. Līdz ar to Komisijai esot bijis jāidentificē instrumenti, ar kuriem piešķirts finansējums, neatkarīgi no tā, vai runa ir par EZF, EJZF vai citiem instrumentiem, un uz šī pamata jānosaka tie instrumenti, kuri jāuzskata par valsts atbalstu tādēļ, ka tie neietilpst EZF vai EJZF jomā.

9 Ar 2021. gada 22. novembra vēstuli Konkurences ģenerāldirektorāts, katrā ziņā atzīstot, ka Nīderlandes Karaliste ir atļāvusi elektrozveju pretēji Regulā Nr. 850/98 paredzētajiem nosacījumiem, norādīja, ka nevar tikt konstatēta nekāda saikne starp EZF un EJZF finansējumu un minēto darbību. Tas secināja, ka tā nesaskata potenciāli nelikumīga valsts atbalsta elementu, attiecībā uz kuru būtu jāveic padziļināta pārbaude.

10 Ar 2022. gada 4. aprīļa vēstuli prasītāji septiņos pievienotajos pielikumos iesniedza papildu informāciju, kas tostarp ietvēra sarakstus ar Nīderlandes rāmja traļa kuģiem, ar kuriem – saskaņā ar dažādiem dokumentiem un izvilkumiem no datnēm, kas attiecas uz šo fondu piešķirto finansējumu, – tiek veikta elektrozveja un kuri esot saņēmuši finansējumu no EZF un EJZF. Tie arī informēja, ka pastāv Nīderlandes valsts pilnībā finansēta ieguldījumu atbalsta programma, kuras mērķis ir aprīkot piecus rāmja traļa kuģus, kas veic minēto zveju.

11 Ar 2022. gada 9. septembra vēstuli Konkurences ģenerāldirektorāts norādīja, ka tas no jauna ir detalizēti pārbaudījis Nīderlandes rāmja traļa kuģu, kas nodarbojas ar elektrozveju, finansējumu, pamatojoties uz papildu informāciju, ko prasītāji bija iesnieguši 2022. gada 4. aprīlī, ka tas ir secinājis, ka nav noticis neviens EZF un EJZF noteikumu pārkāpums, un ka, pamatojoties uz minēto, tas nesaskata nevienu potenciāli nelikumīga valsts atbalsta elementu, kas būtu padziļināti jāpārbauda.

12 Ar 2022. gada 8. novembra vēstuli prasītāji saskaņā ar LESD 265. panta otro daļu, kā arī Regulu 2015/1589, it īpaši tās 4., 12. un 15. pantu, aicināja Komisiju, atbildot uz sūdzībām, pieņemt lēmumu atbilstoši minētās regulas 4. pantam (turpmāk tekstā – "aicinājums rīkoties").

13 Ar 2023. gada 14. februāra vēstuli "Vēstules sūdzību iesniedzējiem pirms lietas slēgšanas, lai informētu tos, ka Komisijas dienesti paredz izbeigt lietu" Komisija informēja prasītājus, ka tā ir pabeigusi sūdzību izskatīšanu.

14 Šajā ziņā, pirmkārt, Komisija norādīja, ka tā neplāno ierosināt sākt "pārkāpuma procedūru par to, ka [Nīderlandes Karaliste] nav ievērojusi Savienības tiesības". Otrkārt, tā norādīja, ka tā no jauna ir detalizēti pārbaudījusi Nīderlandes rāmja traļa kuģu, kas nodarbojas ar elektrozveju, finansējumu,

ņemot vērā prasītāju 2022. gada 4. aprīlī iesniegto papildu informāciju, un secinājusi, ka EZF un EJZF piemērojamie noteikumi nav pārkāpti. Pamatojoties uz minēto, tā informēja prasītājus par savu nodomu izbeigt lietu, tomēr aicinādama prasītājus gadījumā, ja to rīcībā ir jauna informācija, kas var būt nozīmīga lietas atkārtotai izskatīšanai, sazināties ar Komisiju četru nedēļu laikā; pēc tam lieta varēs tikt izbeigta.

Lietas dalībnieku prasījumi

15 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

– konstatēt, ka Komisija ir prettiesiski atturējusies pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589;

– uzdot Komisijai divu mēnešu laikā pieņemt lēmumu, pamatojoties uz minēto regulu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību ka nepieņemamu;

– pakārtoti: noraidīt prasību kā nepamatotu;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

17 Lai pamatotu prasību, prasītāji norāda, ka saskaņā ar Regulas 2015/1589 12. panta 1. punkta otro daļu un 15. panta 1. punktu Komisijai ir bijis pienākums, pirmkārt, saprātīgā termiņā un pilnīgi un rūpīgi pārbaudīt informāciju, ko tie Komisijai bija iesnieguši sūdzībās, kā arī turpmākajā informācijas apmaiņā, ar ko tie paziņoja par dažādiem atbalsta pasākumiem, un, otrkārt, pieņemt galīgu lēmumu, pamatojoties uz šīs regulas 4. panta 2., 3. vai 4. punktu, skaidri paužot savu nostāju šajā ziņā.

18 Prasītāji it īpaši norāda, ka Komisija ir kļūdaini uzskatījusi, ka, pamatojoties uz EZF regulas 7. pantu un EJZF regulas 8. pantu, Nīderlandes rāmja traļa kuģiem, kas nodarbojas ar elektrozveju, EZF un EJZF piešķirtais finansējums ir atbrīvots no valsts atbalsta noteikumu piemērošanas. Proti, tie uzskata, ka tad, ja pastāvētu šaubas par to, vai šāds finansējums ticis veikts ārpus noteikumiem, kas reglamentē minētos fondus, vai neievērojot šos noteikumus, tas būtu jākvalificē kā valsts atbalsts, līdz ar to Komisijai esot pienākums veikt pārbaudi saskaņā ar Regulu 2015/1589.

19 Komisija galvenokārt atsaucas uz prasības nepieņemamību atbilstoši LESD 265. panta otrajai daļai, pamatojoties it īpaši uz to, ka tā ir paudusi nostāju attiecībā uz sūdzībām pirms šīs prasības celšanas. Pakārtoti tā apstrīd minētās prasības pamatotību.

Par prasības pieņemamību

20 Komisija uzskata, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē tā ir skaidri un galīgi paudusi nostāju par aicinājumu rīkoties, līdz ar to šī prasība ir nepieņemama. Komisija norāda, ka no visas sarakstes ar prasītājiem, aplūkojot to kopumā, izriet, ka Komisija būtībā ir uzskatījusi, ka tai nav kompetences pieņemt lēmumu atbilstoši Regulai 2015/1589, jo saskaņā ar LESD 42. pantu, EZF regulas 7. pantu un EJZF regulas 8. pantu LESD 107.–109. pants nav piemērojams maksājumiem, ko dalībvalstis veic EZF vai EJZF kontekstā.

21 Prasītāji iebilst, pirmkārt, ka Komisija 2023. gada 14. februāra vēstulē nav paudusi nostāju par aicinājumu rīkoties. Tie uzskata, ka minētajā vēstulē Komisija pat nav atsaukusies uz prasītāju lūgumu pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulas 2015/1589 4. pantu un nav arī norādījusi, ka tā uzskatītu, ka šāda lēmuma pieņemšana nav tās kompetencē. Otrkārt, tie apgalvo – pat pieņemot, ka šī vēstule būtu jāsaprot tādējādi, ka tajā ir ietverta Komisijas nostāja par minēto aicinājumu, šī nostāja neesot pausta skaidri un galīgi. Tie uzskata, no vienas puses, ka, attiecīgajā vēstulē norādot, ka Komisija neplāno uzsākt "pārkāpuma procedūru par to, ka [Nīderlandes Karaliste] nav ievērojusi Savienības tiesības", Komisija nav paudusi nostāju par šajā aicinājumā formulēto lūgumu, kura priekšmets nebija aicināt Komisiju sākt šādu procedūru. No otras puses, tie norāda, ka Komisija attiecīgo vēstuli ir sagatavojusi, izmantojot neskaidrus un uz nākotni vērstus formulējumus, jo tā ir vienīgi norādījusi, ka tā "neplāno" veikt turpmākus pasākumus saistībā ar sūdzībām, ka tai ir "nodoms" izbeigt lietu un ka tā aicina prasītājus "sazināties" ar Komisiju, ja to rīcībā ir "jauna informācija, kas var būt nozīmīga lietas atkārtotai izskatīšanai", un ka šādas informācijas neesamības gadījumā lieta "varēs" tikt izbeigta.

22 Saskaņā ar judikatūru LESD 265. pantā ir paredzēta bezdarbība, atturoties pieņemt lēmumu vai paust nostāju, nevis tāda tiesību akta pieņemšana, kas atšķiras no tā, kura pieņemšanu ieinteresētā persona vēlētos panākt vai uzskatītu par nepieciešamu (spriedumi, 1971. gada 13. jūlijs, *Deutscher Komponistenverband*/Komisija, 8/71, EU:C:1971:82, 2. punkts, un 1992. gada 24. novembris, *Buckl* u.c./Komisija, C-15/91 un C-108/91, EU:C:1992:454, 17. punkts). Tādējādi jāuzskata, ka iestāde nav bezdarbības situācijā ne tikai tad, ja tā pieņem tiesību aktu, kas apmierinātu prasītāju, bet arī tad, ja tā atsakās pieņemt šo aktu un atbild uz tai iesniegto lūgumu, norādot iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka minētais akts nav jāpieņem vai ka tās kompetencē nav to darīt (rīkojumi, 2021. gada 21. decembris, *Finiconsult*/Komisija, T-504/21, nav publicēts, EU:T:2021:948, 6. punkts, un 2023. gada 1. februāris, NO/Komisija, T-708/21, nav publicēts, EU:T:2023:49, 56. punkts).

23 Līdz ar to prasības sakarā ar bezdarbību pieņemamības nosacījumi, kas paredzēti LESD 265. pantā, nav izpildīti, ja iestāde, kura aicināta rīkoties, ir paudusi nostāju par šo aicinājumu pirms prasības celšanas, un ja tāda tiesību akta pieņemšana, kas atšķiras no tā, kādu ieinteresētās personas ir vēlējušies panākt vai uzskatījuši par nepieciešamu, piemēram, pienācīgi pamatots atteikums rīkoties saskaņā ar aicinājumu rīkoties, ir nostājas paušana, ar kuru tiek izbeigta bezdarbība (skat. spriedumu, 2022. gada 24. marts, *Wagenknecht*/Komisija, C-130/21 P, EU:C:2022:226, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Turklāt no nostājas paušanas LESD 265. panta otrās daļas izpratnē ir skaidri un galīgi jāizriet attiecīgās iestādes nostājai par prasītāja lūgumu (spriedums, 2022. gada 24. marts, *Wagenknecht* /Komisija, C-130/21 P, EU:C:2022:226, 33. punkts).

25 Šajā lietā jānorāda, ka atsevišķās sūdzību daļās prasītāji bija informējuši, ka pastāv, pirmkārt, "nelikumīgas un ar iekšējo tirgu nesaderīgas Eiropas subsīdijas", kas atbilstoši EZF un EJZF ir piešķirtas Nīderlandes rāmja traļa kuģiem, ar kuriem tiek veikta elektrozveja, neievērojot tostarp 5 % noteikumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais EZF un EJZF finansējums"), un, otrkārt, "valsts subsīdijas" par labu minētajiem rāmja traļa kuģiem, kuras piešķīrusi Nīderlandes Karaliste un kuras jākvalificē kā valsts atbalsts (turpmāk tekstā – "apstrīdētais valsts atbalsts").

26 Turklāt ar 2022. gada 4. aprīļa vēstuli prasītāji sniedza Komisijai papildu informāciju gan par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu, gan par apstrīdēto valsts atbalstu.

27 Aicinājumā rīkoties prasītāji, atsaukdamies it īpaši uz sūdzībām un tām pievienoto informāciju, kā arī uz papildu informāciju, kura Komisijai sniegta to 2022. gada 4. aprīļa vēstulē, tostarp tās septiņos pielikumos, kas, kā uzskata prasītāji, sniedz reālus pierādījumus par valsts atbalsta esamību, aicināja Komisiju atbilstoši LESD 265. panta otrajai daļai, kā arī Regulai 2015/1589, it īpaši tās 4., 12. un 15. pantam, pieņemt lēmumu saskaņā ar minētās regulas 4. pantu.

28 Šajos apstākļos jāpārbauda, vai Komisija pirms prasības celšanas ir skaidri un galīgi paudusi nostāju par visiem prasītāju sūdzībās un 2022. gada 4. aprīļa vēstulē norādītajiem pasākumiem, proti, pirmkārt, par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu un, otrkārt, par apstrīdēto valsts atbalstu.

Par to, vai tikusi pausta nostāja par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu

29 Sūdzībās, kā arī turpmākajā sarakstē ar Komisiju prasītāji būtībā norādīja, ka apstrīdētais EZF un EJZF finansējums neatbilst šos fondus reglamentējošiem noteikumiem, jo tas esot ticis izmaksāts, neievērojot 5 % noteikumu, un ka šīs neatbilstības dēļ šis finansējums jākvalificē kā valsts atbalsts un jāpārbauda atbilstoši Regulai 2015/1589. Aicinājumā rīkoties, atsaucoties it īpaši uz minētajām sūdzībām un prasītāju 2022. gada 4. aprīļa vēstuli, prasītāji aicināja Komisiju pieņemt lēmumu saskaņā ar minētās regulas 4. pantu.

30 Šajā ziņā Komisija informācijas apmaiņā ar prasītājiem būtībā norādīja, ka tā uzskata, pirmkārt, ka saskaņā ar Regulu 2015/1589 tai nav kompetences pieņemt lēmumu par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu un, otrkārt, ka ar minēto finansējumu nav pārkāpti noteikumi attiecībā uz EZF un EJZF.

31 Tā 2021. gada 16. aprīļa vēstulē Komisija norādīja, ka atbilstoši tās viedoklim KZP jomā piemērojamie noteikumi, it īpaši noteikumi attiecībā uz EZF un EJZF, prevalē pār noteikumiem valsts atbalsta jomā, jo EZF regulā un EJZF regulā ir paredzēti īpaši kontroles mehānismi, saskaņā ar kuriem dalībvalstīm jāatgūst nepamatotie maksājumi, kas veikti saistībā ar minētajiem fondiem, un ka līdz ar to apstrīdētā EZF un EJZF finansējuma atbilstības pārbaude jāveic saskaņā ar īpašām šajās regulās paredzētajām procedūrām, nevis tām procedūrām, kas piemērojamas valsts atbalsta jomā.

32 Turklāt 2021. gada 22. novembra un 2022. gada 9. septembra vēstulēs Komisija izklāstīja iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka apstrīdētais EZF un EJZF finansējums nav pretrunā EZF un EJZF regulām. Šajā ziņā 2023. gada 14. februāra vēstulē būtībā ir atkārtoti tie paši motīvi kā tie, kas izklāstīti 2022. gada 9. septembra vēstulē.

33 Ir taisnība, kā to norāda prasītāji, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē, aplūkojot to atsevišķi, Komisija nav tieši atteikusies pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589 un nav arī norādījusi, ka tai nav kompetences pieņemt šādu lēmumu attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

34 Tomēr 2023. gada 14. februāra vēstule ir jālasa, ņemot vērā pirms tās notikušo informācijas apmaiņu. Proti, pirmkārt, šajā vēstulē Komisija ir atsaukusies uz savām 2021. gada 22. novembra un 2022. gada 9. septembra vēstulēm. Otrkārt, no judikatūras izriet, ka, lai pārbaudītu, vai ir pausta nostāja un vai tā ir skaidra un galīga, var ņemt vērā informācijas apmaiņu, kas starp prasītājiem un Komisiju ir notikusi pirms nostājas paušanas (šajā nozīmē skat. rīkojumus, 2020. gada 16. jūnijs, CJ/Eiropas Savienības Tiesa, C-634/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:474, 30. un 31. punkts, un 2023. gada 1. februāris, NO/Komisija, T-708/21, nav publicēts, EU:T:2023:49, 71. un 72. punkts).

35 Tādējādi šīs lietas apstākļos jāuzskata, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē Komisija būtībā ir apstiprinājusi savu iepriekš skaidri pausto nostāju, atbilstoši kurai, pirmkārt, saskaņā ar Regulu 2015/1589 tai nav kompetences pieņemt lēmumu par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu un, otrkārt, ar minēto finansējumu nav pārkāpti noteikumi attiecībā uz EZF un EJZF, un ka, pamatojoties uz minēto, tā ir nolēmusi izbeigt sūdzību izskatīšanu, par ko tā ir paziņojusi šajā pašā vēstulē.

36 Saskaņā ar šā sprieduma 22. punktā minēto judikatūru attiecīgā iestāde neatrodas bezdarbības situācijā, ja tā atsakās pieņemt prasītu lēmumu un atbild uz tai izteiktu lūgumu, norādot iemeslus, kuru dēļ tā uzskata, ka tai nav kompetences to darīt.

37 Tam, ka šī nostāja neapmierina prasītājus, šajā ziņā nav nozīmes, jo LESD 265. pants attiecas uz bezdarbību, kas izpaužas kā atturēšanās pieņemt lēmumu vai paust nostāju, nevis kā tāda tiesību akta pieņemšana, kas nav tāds, kādu šie lietas dalībnieki būtu vēlējušies vai uzskatījuši par nepieciešamu (šajā nozīmē skat. rīkojumus, 2000. gada 13. decembris, *Sodima*/Komisija, C-44/00 P, EU:C:2000:686, 83. punkts, un 2017. gada 6. aprīlis, *Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark*/Komisija, T-203/16, nav publicēts, EU:T:2017:279, 22. punkts).

38 Tāpat prasītāju uzsvērtajam faktam, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē Komisija ir norādījusi, ka tā neplāno piedāvāt uzsākt "pārkāpuma procedūru par to, ka [Nīderlandes Karaliste] nav ievērojusi Savienības tiesības", lai gan aicinājumā rīkoties prasītāji nebija lūguši to darīt, šajā lietā nav nozīmes, ņemot vērā, ka citās minētās vēstules daļās, lasot tās kopā ar pirms tās notikušo informācijas apmaiņu, Komisija ir skaidri paudusi nostāju par lūgumu pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589 attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

39 No tā izriet, ka pirms prasības celšanas Komisija ir paudusi nostāju LESD 265. panta izpratnē par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

40 Prasītāju argumenti, kas ir vērsti uz to, lai pierādītu, ka attiecīgā nostāja netika pausta skaidri un galīgi, arī ir jānoraida.

41 Proti, attiecībā uz konkrētās nostājas skaidrību no šā sprieduma 7., 31. un 35. punkta izriet, ka Komisija ir skaidri norādījusi, ka tā neuzskata, ka tai ir kompetence pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589 par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu. Turklāt jānorāda, ka prasītāji, kā izriet no to 2021. gada 4. augusta vēstules, patiešām ir sapratuši, ka Komisija uzskatīja, ka tai nav kompetences pieņemt šādu lēmumu. To apliecina fakts, ka šīs vēstules priekšmets bija saistīts ar

"kompetences noraidīšanu attiecībā uz 2021. gada martā iesniegtajām sūdzībām par nelikumīgu valsts atbalstu vai atbalsta ļaunprātīgu piemērošanu par labu elektriskās tralēšanas zvejai", un tas, ka šajā pašā vēstulē prasītāji izklāstīja iemeslus, kuru dēļ tie uzskatīja, ka šādi paustā Komisijas nostāja ir kļūdaina. Līdz ar to Komisijas nostājas skaidrība nevar tikt apšaubīta.

42 Attiecībā uz konkrētās nostājas galīgo raksturu ir taisnība, kā norāda prasītāji, ka ar 2023. gada 14. februāra vēstuli Komisija tos informēja par "nodomu" izbeigt lietu un aicināja prasītājus paziņot tai "jaunu informāciju, kas varētu būt nozīmīga [to] lietas atkārtotai izskatīšanai"; pretējā gadījumā lieta "varēs" tikt izbeigta.

43 Tomēr tas negroza faktu, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē Komisija ir norādījusi, ka tā ir pabeigusi sūdzību izskatīšanu. No tā izriet, ka tā ir izstrādājusi galīgu viedokli par apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

44 Līdz ar to tas vien, ka Komisija ir devusi prasītājiem pēdējo iespēju iesniegt jaunu informāciju – ja to rīcībā tāda būtu –, kura varētu pamatot lietas "pārskatīšanu", neatspēko iepriekš minēto, jo Komisija 2023. gada 14. februāra vēstulē ir skaidri norādījusi, ka tā ir pabeigusi sūdzību pārbaudi un izklāstījusi galīgo analīzi attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

45 Proti, saskaņā ar judikatūru Komisijas vēstulē ietvertā norāde, atbilstoši kurai prasītājam tiek lūgts uzskatīt, ka informācijas apmaiņa ar Komisiju ir pabeigta, "neskarot jaunu informāciju", pati par sevi neatņem Komisijas paustai nostājai skaidro un galīgo raksturu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2003. gada 30. septembris, *Fiocchi munizioni*/Komisija, T-26/01, EU:T:2003:248, 76. un 78. punkts).

46 Turklāt un katrā ziņā nav strīda par to, ka pēc 2023. gada 14. februāra vēstules prasītāji nav snieguši Komisijai jaunu informāciju un ka līdz ar to tie nav varējuši gaidīt, ka Komisija pārskatīs savu nostāju.

47 Šajos apstākļos prasītāju argumenti, ar kuriem tie apstrīd Komisijas paustās nostājas galīgo raksturu attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu, ir jānoraida.

48 Tātad jāuzskata, ka 2023. gada 14. februāra vēstule neatkarīgi no tās pamatotības ir jāuzskata par tādu, kurā, atbildot uz aicinājumu rīkoties, skaidri un galīgi pausta Komisijas nostāja attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

49 Tādējādi prasība sakarā ar bezdarbību ir jāatzīst par nepieņemamu, ciktāl tā ir vērsta uz to, lai tiktu konstatēta Komisijas bezdarbība saistībā ar tās atturēšanos pieņemt lēmumu atbilstoši Regulai 2015/1589 attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

Par to, vai tikusi pausta nostāja par apstrīdēto valsts atbalstu

50 Kā norādīts šā sprieduma 6. un 25. punktā, papildus apstrīdētajam EZF un EJZF finansējumam prasītāji atsevišķā sūdzību daļā arī vērsās Komisijā par vairāku norādīto valsts atbalsta gadījumu esamību. Šajā ziņā tie uzskaitīja piecus Nīderlandes iestāžu piešķirtos atbalsta pasākumus, kuru apmērs, kā uzskata prasītāji, svārstījās no 880 000 EUR līdz 74 miljoniem EUR, un atsaucās uz dažādiem avotiem, kas – joprojām atbilstoši to viedoklim – apliecina minēto pasākumu esamību.

51 2021. gada 16. aprīļa vēstulē Komisija norādīja, ka no sūdzībām izriet, ka tajās minētie pasākumi tikuši veikti "vai nu [EZF], vai arī [EJZF] ietvaros". Tādējādi, kā tā turklāt apstiprināja tiesas sēdē, tā minētās sūdzības interpretēja kā tādas, kas attiecas tikai uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu.

52 Tomēr, šādi rīkojoties, Komisija ir veikusi sūdzību daļēju lasījumu un tādējādi 2021. gada 16. aprīļa vēstulē nav izteikusies par to sūdzību daļu, kas attiecas uz apstrīdēto valsts atbalstu.

53 Turpinot – 2021. gada 4. augusta vēstulē prasītāji it īpaši norādīja, ka Komisijai ir jāidentificē instrumenti, ar kuriem piešķirts attiecīgais finansējums, "neatkarīgi no tā, vai runa ir par EZF un EJZF vai citiem instrumentiem", uz šī pamata jānosaka, kuri instrumenti jāuzskata par valsts atbalstu tāpēc, ka tie neietilpst EZF vai EJZF, un jāpārbauda to saderība ar iekšējo tirgu.

54 Tāpat 2022. gada 4. aprīļa vēstulē prasītāji sniedza papildu informāciju, šīs vēstules VI punktā informēdami, ka pastāv Nīderlandes valsts pilnībā finansēta ieguldījumu atbalsta programma, kuras mērķis ir piecu kuģu aprīkošana ar elektrozvejas trali. Šajā ziņā tie atsaucās uz Ekonomikas, lauksaimniecības un inovāciju ministra 2011. gada 25. maija vēstuli, kura adresēta Nīderlandes Karalistes parlamenta apakšpalātas priekšsēdētājam un no kuras izriet, ka Nīderlandes iestādes ir uzskatījušas, ka EZF regula neatļauj piešķirt finansējumu ieguldījumiem elektrozvejas tralī un ka šī iemesla dēļ minētā programma ir pilnībā finansēta no valsts atbalsta līdzekļiem. Šī vēstule tika pievienota prasītāju 2022. gada 4. aprīļa vēstulei kā VI pielikums.

55 Visbeidzot – aicinājumā rīkoties prasītāji konkrēti atsaucās uz sūdzībās norādīto informāciju, kā arī uz dažādiem citiem apstākļiem, kas Komisijai tika paziņoti ar prasītāju 2022. gada 4. aprīļa vēstuli un tās septiņiem pielikumiem un kas atbilstoši prasītāju viedoklim sniedza reālus pierādījumus par valsts atbalsta esamību. Kā izriet no šā sprieduma 50. un 54. punkta, šī informācija un šie apstākļi ietvēra arī apstrīdēto valsts atbalstu. Tādējādi minētais aicinājums skaidri attiecās uz visiem minētajās sūdzībās un šajā vēstulē paziņotajiem pasākumiem, ieskaitot apstrīdēto valsts atbalstu.

56 Tomēr 2022. gada 9. septembra vēstulē, kas nosūtīta, atbildot uz prasītāju 2022. gada 4. aprīlī iesniegto papildu informāciju, un 2023. gada 14. februāra vēstulē, kura nosūtīta, atbildot uz aicinājumu rīkoties, Komisija nav ne minējusi apstrīdēto valsts atbalstu, ne paudusi viedokli šajā ziņā.

57 Proti, lai gan 2022. gada 9. septembra un 2023. gada 14. februāra vēstulēs Komisija ir norādījusi, ka tā "atkārtoti detalizēti izvērtējusi Nīderlandes kuģu finansējumu, pamatojoties uz informāciju, ko [prasītāji] iesniedza 2022. gada 4. aprīlī", tā ir analizējusi tikai EZF un EJZF piemērojamos noteikumus, lai gan prasītāju ieskatā apstrīdētais valsts atbalsts tika piešķirts ārpus minētajiem fondiem un to pilnībā finansēja Nīderlandes valsts. Tādējādi minētajās vēstulēs Komisijas izklāstītā argumentācija neattiecās uz apstrīdēto valsts atbalstu.

58 Līdz ar to jākonstatē, ka ne 2023. gada 14. februāra vēstulē, ne iepriekšējā informācijas apmaiņā ar prasītājiem Komisija nav paudusi nostāju par apstrīdēto valsts atbalstu. Ja iestāde, kurai ir lūgts rīkoties, pauž nostāju par daļu no aicinājuma rīkoties un nepauž nostāju par citu tā daļu, prasība ir pieņemama attiecībā uz pēdējo minēto daļu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1995. gada 24. janvāris, *Ladbroke Racing*/Komisija, T-74/92, EU:T:1995:10, 54.–63. punkts).

59 Atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu un tiesas sēdē Komisija norādīja, ka atbalsts, kuru Nīderlandes Karaliste ir piešķīrusi pieciem rāmja traļa kuģiem, lai finansētu to elektrozvejas traļu aprīkojumu, par kuru informācija tika sniegta prasītāju sūdzībās, kā arī 2022. gada 4. aprīļa vēstulē, faktiski ietilpst pastāvošajā atbalsta shēmā SA.24076 N/2007 – Nīderlande – Atbalsts ieguldījumiem attiecībā uz traļu zvejas rīkiem, kas saistīti ar elektriskās strāvas impulsiem, kura ir atļauta ar 2008. gada 17. marta lēmumu (OV 2008, C 246, 1. lpp.).

60 Tomēr jākonstatē, kā turklāt Komisija ir atzinusi tiesas sēdē, ka informācijas apmaiņā ar prasītājiem tā nevienā brīdī nav norādījusi, ka tā uzskatītu, ka šā sprieduma 59. punktā minētais atbalsts patiesībā ir pastāvošs jau atļauts atbalsts un ka šī iemesla dēļ tā neparedz pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589. Gluži pretēji – kā Komisija apstiprinājusi atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu, tā uzskatīja, ka sūdzību priekšmets attiecas tikai uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu, nevis uz apstrīdēto valsts atbalstu, kas atbilstoši prasītāju viedoklim tomēr esot piešķirts ārpus minētā ietvara. Kā izriet no šā sprieduma 6., 26. un 51.–53. punkta, šī nostāja izrietēja no minēto sūdzību daļēja lasījuma, līdz ar to Komisija nav pārbaudījusi daļu no tajās norādītajiem pasākumiem.

61 Turklāt un katrā ziņā šā sprieduma 59. punktā minētais atbalsts ir tikai viens no sūdzībās paziņotajiem valsts atbalsta pasākumiem, līdz ar to Komisijas arguments, kas pirmo reizi izvirzīts tiesvedības laikā, attiecas tikai uz vienu no tiem.

62 Tāpat nevar piekrist Komisijas pakārtoti izvirzītajam argumentam, saskaņā ar kuru tās 2023. gada 14. februāra vēstule esot jāuzskata par prasītājiem adresētu "pirmsslēgšanas" vēstuli, pamatojoties uz Regulas 2015/1589 24. panta 2. punkta otro daļu, un tā esot skaidra un galīga nostājas paušana LESD 265. panta izpratnē.

63 Proti, jākonstatē, pirmkārt, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē Komisija nav pamatojusies uz Regulas 2015/1589 24. panta 2. punkta otro daļu.

64 Otrkārt, Komisija nevar vienlaicīgi apgalvot, ka tai, atbildot uz tai iesniegtajām sūdzībām, nebija kompetences pieņemt lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589, bet – pakārtoti –, ka tās 2023. gada 14. februāra vēstule tomēr bija jāuzskata par vēstuli, kas pamatota ar minētās regulas 24. panta 2. punkta otro daļu.

65 Visbeidzot – apstāklis, ka 2023. gada 14. februāra vēstulē Komisija ir norādījusi, ka tā ir pabeigusi sūdzību izskatīšanu un ka tā plāno izbeigt lietu, nenozīmē, ka tā ir paudusi nostāju par visiem šajās sūdzībās un prasītāju 2022. gada 4. aprīļa vēstulē paziņotajiem pasākumiem attiecībā uz apstrīdēto valsts atbalstu. Proti, vairākkārtējā informācijas apmaiņā ar prasītājiem Komisija nevienā brīdī nav minējusi un – vēl jo vairāk – analizējusi apstrīdēto valsts atbalstu. Gluži pretēji – visi tās sarakstē ar prasītājiem izklāstītie apsvērumi attiecas uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu. Tomēr šādi apsvērumi nav saistīti ar apstrīdēto valsts atbalstu, kas, kā uzskata prasītāji, piešķirts ārpus minētajiem fondiem un ko pilnībā finansēja Nīderlandes valsts. Līdz ar to minētie apsvērumi neļauj izsecināt nekādu Komisijas nostājas paušanu šajā ziņā.

66 No minētā izriet, ka, runājot par apstrīdēto valsts atbalstu, Komisija attiecībā uz aicinājumu rīkoties nav paudusi skaidru un galīgu nostāju LESD 265. panta izpratnē.

67 Tādējādi prasība jāatzīst par pieņemamu, ciktāl tās mērķis ir panākt Komisijas bezdarbības konstatējumu saistībā ar apstrīdēto valsts atbalstu tādēļ, ka tā ir atturējusies rīkoties atbilstoši Regulai 2015/1589.

Par lietas būtību

68 Lai lemtu par prasījuma sakarā ar bezdarbību pamatotību, jāpārbauda, vai brīdī, kad Komisijai tika izteikts aicinājums rīkoties LESD 265. panta izpratnē, tai bija pienākums rīkoties (skat. spriedumu, 2022. gada 21. decembris, *Ekobulkos*/Komisija, T-702/21, EU:T:2022:842, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

69 Valsts atbalsta jomā situācijas, kurās Komisijai ir pienākums rīkoties attiecībā uz prettiesisku vai ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalstu, ir regulētas ar Regulu 2015/1589 (spriedums, 2022. gada 21. decembris, *Ekobulkos*/Komisija, T-702/21, EU:T:2022:842, 28. punkts).

70 Regulas 2015/1589 12. panta 1. punkta otrajā daļā it īpaši noteikts, ka Komisija bez liekas kavēšanās izskata ikvienu sūdzību, ko iesniegusi jebkura ieinteresētā persona saskaņā ar minētās regulas 24. panta 2. punktu. Šajā tiesību normā, kas attiecas uz ieinteresēto personu tiesībām, it īpaši paredzēts, ka tad, ja faktiskie un tiesiskie apstākļi, ko norādījusi ieinteresētā persona, nav pietiekams pamats, lai, balstoties uz *prima facie* pārbaudi, pierādītu nelikumīga atbalsta esamību vai atbalsta ļaunprātīgu piemērošanu, Komisija par to informē ieinteresēto personu un aicina to iesniegt apsvērumus noteiktā termiņā, kas parasti nepārsniedz vienu mēnesi. Ja ieinteresētā persona noteiktajā termiņā nedara zināmu savu viedokli, uzskata, ka sūdzība ir atsaukta (spriedums, 2022. gada 21. decembris, *Ekobulkos*/Komisija, T-702/21, EU:T:2022:842, 29. punkts).

71 Regulas 2015/1589 15. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzēts, ka iespējami nelikumīga atbalsta izskatīšana beidzas ar lēmumu saskaņā ar minētās regulas 4. panta 2., 3. vai 4. punktu, atbilstoši kuram Komisija izskata paziņojumu, tiklīdz tas ir saņemts, un pieņem vai nu lēmumu, ar ko konstatē, ka pasākums nav atbalsts, vai lēmumu necelt iebildumus, ja nav šaubu par tā saderību ar iekšējo tirgu, vai arī lēmumu uzsākt formālu izmeklēšanas procedūru, ja pasākums rada šaubas par tā saderību ar iekšējo tirgu (spriedums, 2022. gada 21. decembris, *Ekobulkos* /Komisija, T-702/21, EU:T:2022:842, 30. punkts).

72 Līdz ar to jāpārbauda, vai šajā lietā Komisija ir saņēmusi sūdzību vai informāciju par iespējami nelikumīgu vai ar iekšējo tirgu nesaderīgu atbalstu, kas ir fakti, balstoties uz kuriem tai būtu bijis jāveic rīcība vai jāpieņem lēmums, pamatojoties uz Regulas 2015/1589 12. panta 1. punkta otro daļu vai šīs pašas regulas 15. panta 1. punkta pirmo teikumu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 29. septembris, *Ryanair*/Komisija, T-442/07, nav publicēts, EU:T:2011:547, 37. punkts, un 2022. gada 21. decembris, *Ekobulkos*/Komisija, T-702/21, EU:T:2022:842, 31. punkts).

73 Izskatāmajā lietā, kā konstatēts šā sprieduma 3.–6. punktā, Komisija saņēma sūdzības, kas iesniegtas, izmantojot Regulas Nr. 794/2004 IV pielikumā ietverto veidlapu, un kas tostarp attiecās uz vairākiem apstrīdētā valsts atbalsta pasākumiem. Turklāt, kā norādīts šā sprieduma 10. punktā, 2022. gada 4. aprīļa vēstulē prasītāji sniedza papildu informāciju.

74 Šajā ziņā jāprecizē – Komisija neapstrīd, ka saskaņā ar Regulu 2015/1589 tai bija kompetence pārbaudīt, vai apstrīdētais valsts atbalsts ir valsts atbalsts, kā arī attiecīgajā gadījumā tā likumību un saderību ar iekšējo tirgu. Tāpat, ja šīs pārbaudes gaitā Komisijai attiecīgā gadījumā bija jāuzskata, ka šis atbalsts vai kāds no tā pasākumiem ir pastāvošs atbalsts minētās regulas 1. panta b) punkta izpratnē, tai par to bija jāinformē prasītāji, atbilstoši šīs pašas regulas 24. panta 2. punktam norādot, ka šī iemesla dēļ to paziņotie faktiskie un tiesiskie apstākļi nav pietiekami, lai, balstoties uz *prima facie* pārbaudi, pierādītu nelikumīga valsts atbalsta esamību vai atbalsta ļaunprātīgu piemērošanu.

75 Tādējādi, tā kā Komisijai bija pienācīgi iesniegtas sūdzības, ar kurām tā tika informēta par iespējami nelikumīga atbalsta esamību vai par šāda atbalsta iespējamu ļaunprātīgu piemērošanu, tai bija jārīkojas saskaņā ar Regulas 2015/1589 12. panta 1. punkta otro daļu, 15. panta 1. punktu un 24. panta 2. punktu. Šīs pārbaudes rezultātā Komisijai būtu bijusi jāveic kāda no iepriekš minētajās tiesību normās paredzētajām darbībām vai jāpieņem lēmums saistībā ar tām (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 29. septembris, *Ryanair*/Komisija, T-442/07, nav publicēts, EU:T:2011:547, 67. punkts).

76 Tā kā saistībā ar apstrīdēto valsts atbalstu Komisija nav nedz veikusi kādas darbības, nedz arī – *a fortiori* – pieņēmusi lēmumu saskaņā ar Regulu 2015/1589, lai gan tai tas bija jādara, Komisija, beidzoties divu mēnešu termiņam no aicinājuma rīkoties, atradās bezdarbības situācijā.

77 No tā izriet, ka prasītāju iebildumi, kuru mērķis ir pierādīt, ka Komisija nav izpildījusi pienākumu rīkoties saskaņā ar Regulu 2015/1589, attiecībā uz apstrīdēto valsts atbalstu ir pamatoti.

78 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama daļā, kurā tā ir vērsta uz to, lai tiktu konstatēta Komisijas bezdarbība attiecībā uz apstrīdēto EZF un EJZF finansējumu, un ir jāapmierina daļā, kurā tā ir vērsta uz to, lai tiktu konstatēta Komisijas bezdarbība attiecībā uz apstrīdēto valsts atbalstu.

79 Visbeidzot – attiecībā uz prasītāju otro prasījumu, ar kuru tie lūdz Vispārējo tiesu uzdot Komisijai divu mēnešu laikā pieņemt lēmumu, pamatojoties uz Regulu 2015/1589, jāatgādina, ka saistībā ar prasībām, kas pamatotas ar LESD 263. un 265. pantu, Eiropas Savienības tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus Savienības iestādēm un struktūrām. Attiecīgajai iestādei ir jāveic pasākumi, lai izpildītu spriedumu, kas pasludināts gan saistībā ar atcelšanas prasību, gan saistībā ar prasību sakarā ar bezdarbību (skat. rīkojumus, 2012. gada 9. jūlijs, *Pigui*/Komisija, T-382/11, nav publicēts, EU:T:2012:350, 29. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 13. aprīlis, *Alauzun* u.c./Komisija, T-695/21, nav publicēts, EU:T:2022:233, 51. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to prasītāju otrais prasījums ir jānoraida, jo tās izskatīšana nav Vispārējās tiesas kompetencē.

Par tiesāšanās izdevumiem

80 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

81 Tā kā šajā lietā katram lietas dalībniekam spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa uzskata, ka, taisnīgi izvērtējot lietas apstākļus, jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Eiropas Komisija nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Padomes Regulu (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 108. panta piemērošanai, nerīkodamās atbilstoši šai regulai saistībā ar iespējamo valsts atbalstu, kas minēts prasītāju sūdzību 6. punkta a) apakšpunktā "Ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts", kā arī to 2022. gada 4. aprīļa vēstules VI punktā.

2) Prasību pārējā daļā noraidīt.

3) Katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Papasavvas Kornezov De Baere

Petrlík Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2024. gada 13. novembrī.

[Paraksti]